

تحولات دگرگونی و تخمین شرایط ترمودینامیکی مقطع دگرگونی حلب - میانج براساس شیمی کانی‌ها

محبوبه جمشیدی بدر، گلزار فرجی گوگردچی^{۱*} و شهریار محمودی^۲

۱. استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور
۲. دانشجوی کارشناس ارشد پترولولژی، دانشگاه خوارزمی
۳. استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشگاه خوارزمی

تاریخ دریافت: ۹۴/۰۲/۲۲

تاریخ پذیرش: ۹۴/۰۸/۰۲

چکیده

دگرگونی‌های مقطع حلب - میانج بخشی از دگرگونی‌های پرکامبرین کمپلکس تکاب است که در شمال غرب ایران بروند دارند. مقطع حلب - میانج شامل انواع سنگ‌های دگرگونی است که در رخساره شیست سبز و آمفیبولیت دگرگون شده‌اند. شیمی پورفیروبلاست‌های گارنت در گارنت شیست‌ها در محدوده آلماندن قرار می‌گیرد. ترکیب کانی‌های آمفیبول در آمفیبول شیست و متادیوریت‌ها از نوع کلسیک و ترکیب شیمی آن‌ها از اکتینولیت تا مگنزیو هورنبلند متغیر است. ترکیب شیمی کانی‌های پلازیوکلازها در محدوده آلبیت تا الیکوکلاز قرار دارد. بیشترین دما برای سنگ‌های دگرگونی گارنت - شیستی بر اساس زوج کانی گارنت - بیوتیت‌ها، ۵۵۲ درجه سانتی‌گراد تخمین زده که نشان دهنده رخساره اپیدوت - آمفیبولیت هستند. دما و فشار دگرگونی بر اساس زوج کانی‌های آمفیبول - پلازیوکلاز در آمفیبول، شیست‌ها و متادیوریت‌ها در حدود ۴۲۰ تا ۴۸۷ درجه سانتی‌گراد و ۳/۹ تا ۶/۷ کیلوبار تعیین شده است که نشان‌گر شروع رخساره آمفیبولیت است؛ بنابراین درجه زمین‌گرمایی بر مبنای سنگ‌های دگرگونی با پروتولیت‌های مختلف در محدوده ۲۹ تا ۳۱ درجه سانتی‌گراد بر کیلومتر است.

واژه‌های کلیدی: ترموبارومتری، پی‌سنگ پرکامبرین، آمفیبولیت، پروتولیت، شیست بازیک، حلب - میانج.

شامل رخمنونهایی از سنگ‌های دگرگونی و آذرین است که شواهدی از این تحولات را در خود ذخیره کرده است. از نظر بیشتر محققان، مجموعه‌های دگرگونی واقع در بخش شمالی کمریند زاگرس مانند تخت سليمان، سورسات و تکاب، بخشی از زون دگرگونی سنتنج سیرجان هستند. (Gilg et al., 2006; Alavi, 2004; Stocklin, 1968)

مقدمه

اشتقاق قاره گندوانا و اتصال بخش‌های شمالی شکسته شده پوسته این بزرگ قاره به اوراسیا، عامل اصلی در تکامل پوسته ایران است. مناطقی از شرق کمریند زاگرس و غرب رشته کوه البرز در استان زنجان و آذربایجان غربی

* نویسنده مرتبط: faraji.golzar@gmail.com

بسیار مشابه با خردۀ قاره مرکزی- شرقی ایران است. بر این اساس، رویدادهای ژئودینامیکی و تحولات زمین‌ساختی کمپلکس تکاب در شمال‌غرب ایران قابل مقایسه با این تحولات در ایران مرکزی است (Hajjalioghli et al., 2013; Hajjalioghli and Moazzen, 2007a).

واحدهای سنگی رخنمون یافته در مقطع حلب - میانج شامل انواع سنگ‌های آذرین نفوذی و آتشفسانی (اسیدی تا حدواسط و توفها)، سنگ‌های دگرگونی (متاپلیت، متاپلیت، مرمر، کالک سیلیکات و سرپانتین‌ها)، ماسه‌سنگ‌ها و کنگلومراهای ائوسن است (شکل ۱). از لحاظ سنگ‌شناسی، بیشترین بخش سنگ‌های منطقه، متاپلیت‌ها و از نظر سنی سنگ‌های پلیتی، قدیمی‌ترین واحد در منطقه حلب - میانج هستند که همراه با سنگ‌های بازیتی و در مجاورت با گسل‌های بزرگ قیزنجه - چهار طاق و گسل تخت سلیمان دگرگون شده‌اند. در منطقه مورد بررسی و در مرز با گسل‌ها، تراورتن‌زایی دیده می‌شود که به شدت خرد شده‌اند. این تراورتن‌زایی در کنار رسوبات کواترنر جوان‌ترین واحدهای زمین‌شناسی منطقه را تشکیل می‌دهند. رسوبات کواترنر موجود در محدوده، ناشی از فرسایش واحدهای قدیمی‌تر است که پادگانهای آبرفتی کوچکی را تشکیل داده‌اند.

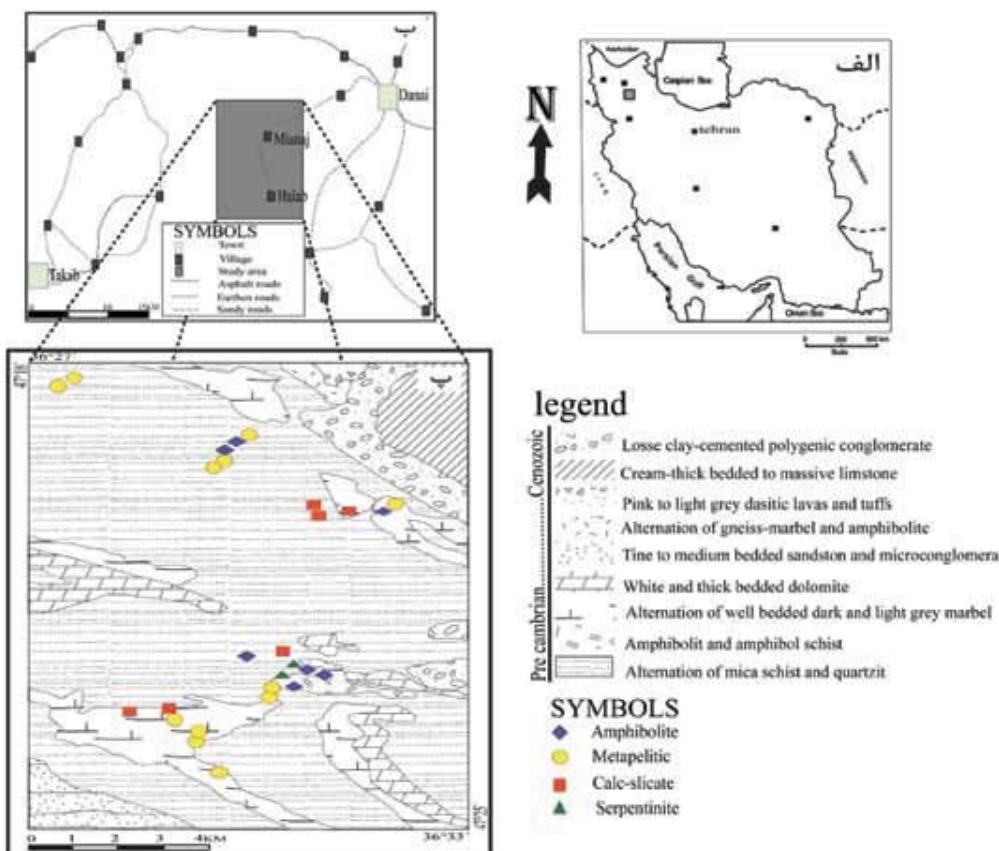
روش مطالعه

پس از مطالعات صحرایی و نمونه‌برداری از مقطع حلب - میانج، ۴۶ مقطع نازک از نمونه‌های برداشت‌شده تهیه شد. این مقاطع با استفاده از میکروسکوپ عبوری - بازتابی زایس، مدل Axioplan2، بررسی شدند. پس از مطالعات پتروگرافی و تعیین پارازیتها، از میان نمونه‌های مطالعه‌شده، از چهار نمونه به منظور انجام آنالیز نقطه‌ای، مقاطع صیقلی تهیه شد و آنالیزها با استفاده از ریزپردازنده الکترونی ساخت شرکت Cameca فرانسه، مدل SX100 با ولتاژ شتاب‌دهنده ۱۵ کیلو ولت، فشار 4×10^{-10} Torr و جریان ۲۰ نانو‌آمپر در بخش کانی‌شناسی صورت گرفت (جداول ۱ تا ۴). ابتدا با نرم‌افزار AX اکتیویتی، اعضای نهایی کانی‌های مطالعه شده، محاسبه و در رسم نمودارها از نرم‌افزارهای MinPet 2/02 استفاده شده است.

اگرچه برخی از محققان نیز معتقدند این بخش از پوسته ایران در زون ساختاری ایران مرکزی قرار دارد و در ارتباط کمتری با تحولات زون ساختاری سندج - سیرجان است (Berberian and King, 1981؛ Ramezani and Tucker, 2003) وجود دارد که زون سندج - سیرجان از پرکامبرین پسین تا پائوزوییک پسین، در حاشیه جنوبی زون ایران مرکزی قرار داشته است (Sheikholeslami et al., 2008) و بخشی از گندوانا شامل صفحه عربی و ایران مرکزی بوده است (Berberian and King, 1981). سنگ‌های دگرگونی منطقه حلب - میانج بخشی از این مجموعه است که تاریخچه حوادث پی‌درپی دگرگونی را در خود ذخیره کرده و احتمالاً در ارتباط با حرکت‌های کوهزایی پان آفریکن در قاره‌ی گندوانا (هوشمندزاده و همکاران، ۱۳۶۷) تا حوادث مربوط به فروزانش نئوتیس در زمان پالئوسن و با برخورد پلیت عربستان با بلوك ایران (Jamshidi Badr, 2010) تا حوادث داشته است. در این مطالعه سعی شده است با استفاده از داده‌های شیمیایی و همچنین برخی از شواهد میکروسکوپی دریچه‌ای به تحولات این بخش از پوسته ایران گشوده شود.

زمین‌شناسی منطقه

منطقه تکاب از نظر چینه‌شناسی، سنگ‌شناسی و کانسارسازی بسیار متنوع است و گذشته زمین‌ساختی پیچیده‌ای دارد. در این منطقه، توده‌های گرانیتی بیشترین رخنمون آذرین را دارند که با تنوعی از سنگ‌های دگرگونی از درجات ضعیف دگرگونی تا درجات بالای دگرگونی شامل واحدهای میکاشیست، کوارتزیت، گنیس، آمفیبولیت، سرپانتینیت، مرمر و مرمر دولومیتی (باباخانی و فنودی، ۱۳۷۷؛ Hajjalioghli et al., 2007a، 2007b، Hajjalioghli et al., 2009، Moazzen et al., 2010) شده‌اند. مطالعات چینه‌شناسی در این منطقه نشان می‌دهد سنگ‌های دو بازه زمانی پرکامبرین پسین - کامبرین تا پرکامبرین پیشین و الیگومیوسن در چهار گوش تکاب، گسترش و تنوع بیشتری دارند. بررسی‌های سنگ‌شناسختی، چینه‌شناسی، فسیل‌شناسی و زمین‌ساخت منطقه تکاب نشان می‌دهد که ویژگی‌های زمین‌شناسی کمپلکس تکاب

شکل ۱. الف) جایگاه مجموعه دگرگونی تکاب در نقشه ایران، ب) راههای دسترسی به منطقه مورد مطالعه، پ) نقشه زمین‌شناسی مقطع حلب- میانج، برگرفته از نقشه‌های زمین‌شناسی ۱/۱۰۰۰۰۰ تخت سليمان و ۱/۱۰۰۰۰۰ تخت سليمان و قلمقاش، ۱۳۷۱؛ باباخانی و فنودی، (۱۳۷۷)

قرارگیری ادخال‌های درون پورفیروبلاست‌های گارنت، حاکی از رشد قبل از تکتونیک بلورهای گارنت است (شکل ۲. ب).

آمفیبیول شیست‌ها

این واحدهای سنگی تیره‌رنگ و گاهی به رنگ‌های روشن تر که بیشتر در بخش‌های جنوبی منطقه و در محدوده روستای حلب رخمنون دارند، دارای پاراژنر کانی‌شناسی آمفیبیول، پلازیوکلاز و کوارتز هستند و حاوی فنوکریست‌های آمفیبیول و فلدسپار در زمینه‌ای از جنس کوارتز و به صورت فرعی حاوی کانی‌های اپک هستند (شکل ۲. ت). کانی آمفیبیول به رنگ سبز و با چند رنگی سبز تا قهوه‌ای روشن در این دسته سنگ‌ها به صورت گرانوبلاست در مجاورت با کلریت‌های درشت‌بلور بی‌شکل و کانی‌های اپک قرار گرفته است و به دو دسته بی‌شکل و پورفیری، شکل دار به فرم لوزی‌مانند تقسیم می‌شوند (شکل ۲. ج). همچنین

بحث و بررسی پتروگرافی سنگ‌های دگرگونی مقطع حلب- میانج

گارنت‌شیست‌ها

گارنت‌شیست‌ها به رنگ تیره و با سطح تورق برآق بوده که در محدوده شمالی مقطع حلب- میانج رخمنون دارند. این سنگ‌ها دارای شیستوزیت‌های واضح و بافت پورفیروبلاستیک و گرانوبلاستیک هستند (شکل ۲. الف).

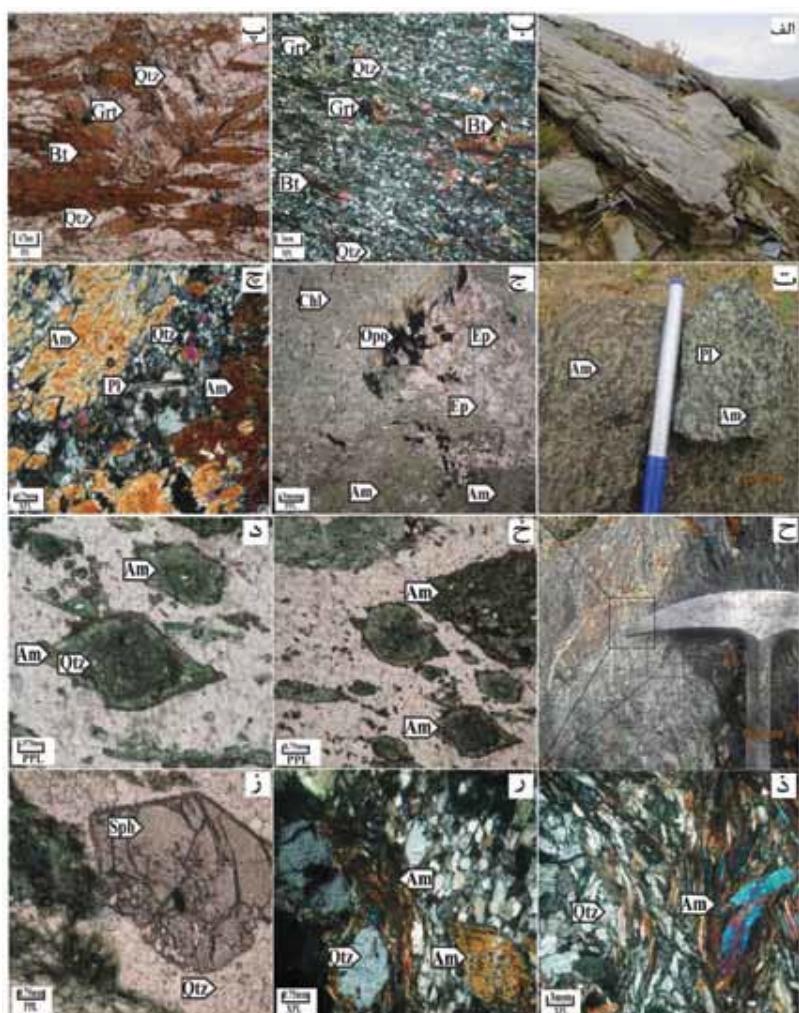
پاراژنر اصلی گارنت‌شیست‌ها، کوارتز، بیوتیت، گارنت، مسکویت به همراه کانی‌های فرعی نظیر زیرکن است. بلورهای خودشکل گارنت‌پورفیروبلاست اصلی در سنگ است. حجم اصلی سنگ از بیوتیت مسکویت و کوارتز تشکیل شده است که شیستوزیت‌های سنگ را تشکیل می‌دهند (شکل ۲. ب). بافت پورفیروبلاستیک در بخش اصلی سنگ مشاهده می‌شود. پدیده سایه فشاری در کنار گارنت‌ها و نحوه

خودشکل، شش ضلعی تا نیمه‌شکل دار و به رنگ سبز روشن تا تیره هستند که این شدت رنگ به سمت مرکز کانی بیشتر می‌شود و با برجستگی بسیار بالا در زمینه‌ای از کوارتز قابل مشاهده هستند (شکل ۲ خ). بافت پورفیروبلاستیک در بخش اصلی سنگ به همراه دو سری رخ مشخص کانی آمفیبول بهوضوح دیده می‌شود (شکل ۲ د). بعضی از بخش‌های متادیوریت‌ها تیره‌تر است (شکل ۲ ج) و از لحاظ شکل، رنگ و فراوانی، کانی‌های آمفیبول با متادیوریت‌ها متفاوت هستند (شکل ۲ ذ، ر، ز).

آمفیبول‌ها، دارای ادخال‌هایی از کانی‌های درشتی نظیر کوارتز و اپک‌ها است (شکل ۲. ج). کانی دگرگونه‌ی اپیدوت بهصورت ریز بلور و بدون چهت‌یافتنی مشخص در برخی از مقاطع قابل دیده می‌شود.

متادیوریت

متادیوریت‌ها بیشتر به رنگ خاکستری با بلورهای تیره‌رنگ آمفیبول در غرب روستای حلب، رخنمون دارند (شکل ۲ ح). متادیوریت‌ها حاوی فنوکریسته‌هایی از آمفیبول و پلاژیوکلاز بوده و کانی فرعی آن‌ها اسفن است. آمفیبول‌ها بهصورت

شکل ۲. (الف) رخنمون گارنت‌شیست‌ها با شیستوزیته واضح، (ب) تصاویر میکروسکوپی از بلورهای گارنت و احاطه شدن آن توسط میکاها و باندهای غنی از کوارتز، (پ) گارنت با ادخال‌هایی از جنس کوارتز و میکاها اطراف آن، (ت) بلورهای آمفیبول، کوارتز و پلاژیوکلاز در رخنمون صحرایی آمفیبول‌شیست‌ها، (ج) بلورهای آمفیبولی که در حال تجزیه به همراه کانی‌های اپیدوت و اپک، (چ) مشاهده آمفیبول‌ها با دو فابریک مختلف در زمینه‌ای از کوارتز و پلاژیوکلاز، (ح) موازی قرارگرفتن مگاکریسته‌های آمفیبول با زمینه روشن در متادیوریت‌ها، (خ) رخ مشخص آمفیبول بافت اصلی نماتوبلاستیک و نماتوبورفیروبلاستیک، (د) کانی آمفیبول شکل دار تابی شکل، (ذ) آمفیبول‌های میله‌ای با کلیوازهای مشخص و به رنگ قهوه‌ای، (ر) نمایی نزدیک از بلورهای آمفیبول (طوبیل میله‌ای شکل، لوزی شکل و مشاهده ادخال‌هایی از جنس کوارتز، (ز) بلور درشت اسفن در کنار آمفیبول‌های بی‌شکل. (علاوه اختصاری استفاده شده در شکل‌ها از Kretz (1983) است)

دارد. این سنگ با پاراژنر کانی‌شناسی آمفیبیول، کلریت، پلاژیوکلاز، کوارتز و اپک، نمونه‌ای مناسب برای تعیین شیمی کانی‌ها و استفاده از این نتایج در معادلات ترموبارومتری است (شکل ۳. ب).

نمونه ۱۱۱ از متادیوریت: این نمونه از جنوب‌غرب حلب و در مختصات جغرافیایی ۷۱۵۰۰۷-۴۰۳۶۵۳۸ بروند دارد و کانی‌های اصلی آن آمفیبیول، کوارتز و پلاژیوکلاز به صورت اصلی و کانی‌های اسفن به صورت فرعی دیده می‌شود (شکل ۳. پ).

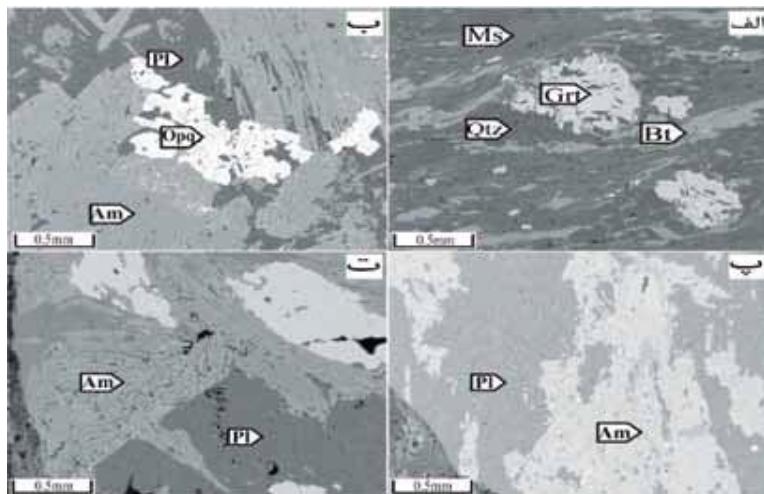
نمونه ۱۱۱^z از بخش‌های تیره‌تر متادیوریت‌ها: این نمونه در مجاورت نمونه سنگ شماره ۱۱۱ قرار دارد (شکل ۲. ج)، ولی با توجه به تفاوت‌های شاخص در نوع آمفیبیول آن‌ها، از نتایج آنالیز شیمی این سنگ برای تعیین شیمی کانی‌ها، شباهت‌ها و تفاوت‌ها و روابط دقیق‌تر مابین دو نمونه استفاده خواهد شد (شکل ۳. ت).

شیمی بلورها

بر اساس مطالعات میکروسکوپی و تعیین پاراژنرهای مناسب برای تخمین دما و فشار منطقه، چهار نمونه به صورت هدفدار جهت بررسی تجزیه شمیایی نقطه‌ای دقیق^۱ انتخاب شد:

نمونه ۱۲۱ از گارنٹ‌شیست‌ها: این نمونه از سنگ‌های رخنمون یافته در شمال غرب میانج با مختصات جغرافیایی^۲ ۴۰۴۴۳۰۳-۷۱۳۴۶۵ برداشت شده، پاراژنر اصلی شامل گارنٹ، بیوتیت، مسکوکیت و کوارتز است. مطالعات پتروگرافی نشان می‌دهد این نمونه برای تخمین شرایط ترمودینامیکی (فشار و دما) آخرین فاز دگرگونی بسیار مناسب است (شکل ۳. الف).

نمونه ۱۰۴ از آمفیبیول‌شیست‌ها: این نمونه از جنوب‌غرب حلب و مابین شیست‌های پرکامبرین و واحدهای جوان‌تر بوده و در مختصات جغرافیایی ۷۱۵۷۴۹-۴۰۳۶۸۵۶ بروند

شکل ۳. تصاویر (BSE) از سنگ‌های دگرگونی حلب-میانج. (الف) گارنٹ‌شیست‌ها نمونه ۱۲۱، (ب) آمفیبیول‌شیست‌ها نمونه ۱۰۴، (پ) متادیوریت‌ها نمونه ۱۱۱، (ت) بخش تیره متادیوریت‌های نمونه ۱۱۱

فلدسپار: با توجه به نتایج آنالیز شمیایی، ترکیب شیمی فلدسپارها بیشتر از نوع آلبیتی است (جدول ۲). ترکیب فلدسپارها در نمونه‌های ۱۱۱^z و ۱۱۱ بیشتر از ۹۹/۴ درصد، از نوع آلبیت و مابقی از نوع آنورتیت هستند و در نمونه ۱۰۴ حدوداً ۸۰ درصد از نوع آلبیت و کمتر از ۲۰ درصد از نوع آنورتیت است (جدول ۲ و شکل ۴. ب). حضور هورنبلند یا

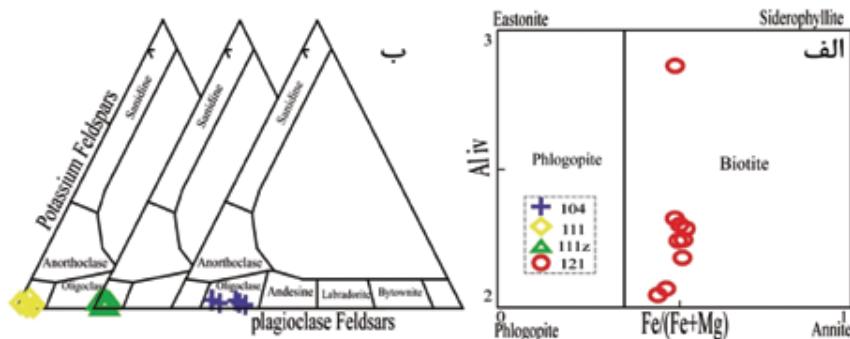
شیمی کانی‌ها و تقسیم‌بندی آن‌ها از سنگ‌های دگرگونی آنالیز شده در ادامه توضیح داده می‌شود:
مسکوکیت: از کانی مسکوکیت، چهار نقطه در گارنٹ‌شیست‌ها آنالیز انجام شده است (جدول ۱).
بیوتیت: از کانی بیوتیت، ۱۰ نقطه در مجاورت گارنٹ‌ها و در زمینه گارنٹ‌شیست‌ها آنالیز نقطه‌ای انجام شده است (جدول ۱ و شکل ۴. الف).

1. EPMA

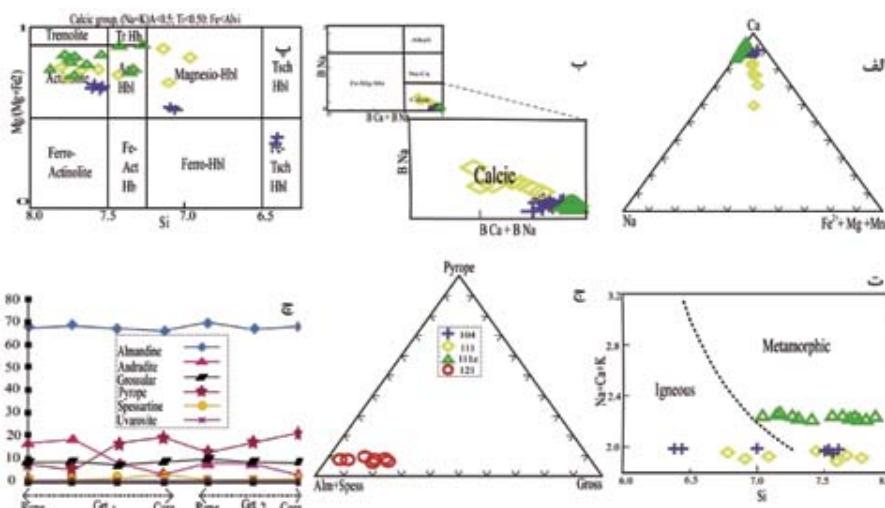
2. UTM

آهن و منیزیم آنها است (شکل ۵. ب، پ و ت). گارنت: از گارنت‌های نمونه ۱۲۱ با توجه به شکل و محل قرار گیری آنها، از دو بلور متفاوت گارنت آنالیز انجام شده است. در صد بیشتر گارنت‌های منطقه از نوع آلماندن هستند (جدول ۴ و شکل ۵. ج). با توجه به تغییرات اعضای انتهایی گارنت‌ها در پروفیل (شکل ۵. ج)، آلماندن از حاشیه به مرکز نوسان چندانی را نشان نمی‌دهد؛ ولی مقادیر اسپسارتین و گراسولار نشانگر دو مرحله دگرگونی در این گارنت‌ها است که در ابتدا یک مرحله پیشرونده دگرگونی و سپس مرحله پیشرونده دگرگونی را نشان می‌دهند، مقادیر ناچیز افزایش آلماندن با مرحله پیشرونده و کاهش اسپسارتین و گراسولار هماهنگی دارند.

اپیdot با پلاژیوکلاز در یک سنگ، سبب فقیرشدن پلاژیوکلاز از آبورتیت می‌شود، پلاژیوکلاز همزیست با اکتینولیت از نوع آبیت است؛ حال آنکه پلاژیوکلاز همزیست با هورنبلند از نوع الیگوکلاز یا آندزین است (معین وزیری، ۱۳۷۷) و این مهم در نتایج شیمی کانی‌های مورد مطالعه کاملاً صدق می‌کند. آمفیبول: تمام آمفیبول‌های تجزیه شده از هرسه نمونه از نوع کلسیک می‌باشند و بیشتر آن‌ها حاصل دگرگونی هستند (جدول ۳. الف و ب و شکل ۵. الف، ب و ت). براساس تقسیم بندی‌های ترکیب آمفیبول‌های کلسیک منطقه Hawthorne et al. (1981) بیشتر از نوع مگنزیو هورنبلند، اکتینولیت و اکتینولیت هورنبلند هستند (شکل ۵. پ). تفاوت مشاهده شده میان آمفیبول نمونه‌های ۱۱۱ و ۱۱۱z در میزان سدیم، کلسیم،

شکل ۴. الف) نمودار طبقه‌بندی میکاهای بر پایه اعضای انتهایی محاسبه شده بر مبنای ۲۳ اکسیزن با استفاده از روش (Rieder et al., 1998) بیشتر نمونه‌ها در محدوده بیوپتیت‌های غنی از Mg قرار می‌گیرند، ب) محدوده ترکیبی فلدسپارهای حلب - میانج بر مبنای اعضای انتهایی محاسبه شده بر اساس ۸ اکسیزن (Deer et al., 1992).

شکل ۵. الف) محدوده ترکیبی آمفیبول‌های حلب - تقسیم‌بندی (Robinson et al., 1982)، ب) تقسیم‌بندی آمفیبول‌های حلب - میانج بر مبنای (Hawthorne et al., 1981)، در این تقسیم‌بندی همه آمفیبول‌های آنالیز شده در محدوده کلسیک قرار می‌گیرند، پ) نمودار نتایج تقسیم‌بندی آمفیبول‌های کلسیک (Hawthorne et al., 1981)، ت) نمودار تقسیم‌بندی آمفیبول‌های دگرگونی و آذربین حلب - میانج بر اساس (Sial et al., 1998)، ج) محدوده ترکیبی گارنت‌های حلب - میانج بر مبنای اعضای انتهایی محاسبه شده بر اساس ۱۲ اکسیزن که بیشتر از نوع آلماندن است، ج) تغییرات اعضای انتهایی در پروفیل ۲ کانی گارنت از سمت حاشیه به مرکز بلور

اسfen (تیتانیت): ترکیب شیمیایی کانی اسفن در نمونه 10^4 قابل رویت هستند. از این کانی، گارنت‌شیست‌ها مشخص شده است (جدول ۴).
 آilmینیت: کانی‌های تیره‌رنگ (اپک) در همه جای است (جدول ۴).
 سنگ حضور دارند؛ اما به عنوان کانی فرعی و به صورت ریز

جدول ۱. نتایج آنالیز ریزپردازش فنوکریست‌های بیوتیت و مسکویت‌های نمونه متاپلیتی

Mineral	Biotite												Muscovite				
	121													121			
Sample No	13	14	15	16	17	18	26	27	28	29	22	23	24	25			
SiO ₂	36.7	36.3	36.5	35.1	35.6	35.7	38.9	37.7	28.7	30.8	46.78	48.05	47.47	48.5			
TiO ₂	1.90	1.85	1.79	1.77	1.75	1.77	1.79	1.77	0.24	0.42	0.52	0.40	0.39	0.42			
Al ₂ O ₃	18.8	19.5	19.1	18.8	18.6	18.7	18.6	18.1	20.2	19.7	34.3	34.9	34.7	34.3			
FeO	18.0	18.6	18.2	17.7	18.4	18.1	16.6	16.6	24.4	23.9	1.54	1.26	1.34	1.40			
MnO	0.11	0.10	0.13	0.10	0.10	0.10	0.11	0.09	0.25	0.12	>DL	>DL	0.02	>DL			
MgO	9.31	9.35	9.70	9.86	9.37	9.38	11.18	10.38	12.7	13.3	0.98	0.95	0.77	1.06			
CaO	0.19	0.16	0.12	0.17	0.13	0.15	0.11	0.08	0.19	0.17	0.10	0.08	0.04	0.06			
Na ₂ O	0.21	0.20	0.23	0.20	0.17	0.20	0.20	0.11	0.04	0.07	0.74	0.71	0.89	0.78			
K ₂ O	9.57	9.88	9.53	9.34	9.28	9.32	9.46	9.80	7.12	7.21	10.5	10.2	10.2	10.4			
F	>DL	0.40	1.43	1.03	0.66	0.93	>DL	0.01	>DL	>DL	0.01	1.04	>DL	>DL			
Cr ₂ O ₃	0.02	0.03	0.02	0.03	0.02	0.03	0.31	0.35	0.14	0.17	0.05	0.03	0.03	0.04			
Li ₂ O	0.98	0.85	0.92	0.52	0.68	0.69	1.61	1.26	>DL	>DL	>DL	0.25	>DL	>DL			
H ₂ O	4.01	3.84	3.35	3.41	3.61	3.48	4.04	3.88	3.58	3.68	4.50	4.08	4.54	4.44			
Total	99.9	100.8	100.4	97.6	98.1	98.1	102.7	100.0	97.2	99.6	100.0	101.1	100.3	92.4			
Si	5.49	5.40	5.44	5.40	5.45	5.45	5.57	5.58	4.72	4.91	6.22	6.30	6.27	6.56			
Al iv	2.51	2.60	2.56	2.60	2.55	2.55	2.43	2.42	3.28	3.09	1.78	1.70	1.73	1.44			
Al vi	0.80	0.82	0.80	0.80	0.80	0.82	0.71	0.75	0.63	0.61	3.60	3.62	3.67	4.02			
Ti	0.21	0.21	0.20	0.20	0.20	0.20	0.19	0.20	0.03	0.05	0.05	0.04	0.04	0.04			
Cr	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.01	>DL	>DL	>DL			
Fe	2.26	2.32	2.27	2.28	2.35	2.31	1.99	2.06	3.36	3.19	0.17	0.14	0.15	0.16			
Mn	0.01	0.01	0.02	0.01	0.01	0.01	0.01	0.01	0.03	0.02	>DL	>DL	>DL	>DL			
Mg	2.08	2.08	2.15	2.26	2.14	2.14	2.39	2.29	3.12	3.16	0.19	0.19	0.15	0.21			
Ca	0.03	0.03	0.02	0.03	0.02	0.02	0.02	0.01	0.03	0.03	0.01	0.01	0.01	0.01			
Na	0.06	0.06	0.07	0.06	0.05	0.06	0.06	0.03	0.01	0.02	0.19	0.18	0.23	0.20			
K	1.83	1.88	1.81	1.83	1.81	1.82	1.73	1.85	0.15	0.26	1.79	1.70	1.71	1.75			
OH	4.00	3.81	3.33	3.50	3.68	3.55	3.86	3.84	3.93	3.91	4.00	3.57	4.00	4.00			
F	DL>	0.19	0.67	0.50	0.32	0.45	0.14	0.16	0.07	0.09	>DL	0.43	>DL	>DL			
Al total	3.31	3.42	3.37	3.41	3.35	3.36	3.14	3.17	3.91	3.71	5.38	5.32	5.40	5.46			
Fe/Fe+Mg	0.52	0.53	0.51	0.50	0.52	0.52	0.45	0.47	0.52	0.50	0.47	0.43	0.49	0.43			

محاسبه فرمول ساختاری بیوتیت و مسکویت بر پایه 23 اکسیژن از (Tindle and Webb, 1990; Monier and Robert, 1986). اکسیدها بر حسب درصد هستند.

جدول ۲. نتایج آنالیز ریزپردازش فنوکریستهای فلدسپار نمونه‌های آمفیبول‌شیست و متادیوریت

Mineral	Plagioclase														
	104				111				111z						
Sample No	24	25	26	27	28	9	10	11	12	13	6	7	8	9	10
SiO ₂	64.7	65.3	66.2	67.3	66.0	67.3	65.8	66.7	66.3	66.7	68.6	68.1	68.2	68.5	68.2
TiO ₂	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.0	0.02	>DL	
Al ₂ O ₃	21.5	22.0	21.0	20.3	21.3	21.8	21.7	21.3	21.4	22.2	21.2	20.7	21.1	20.9	20.9
FeO	0.2	0.1	0.1	0.1	0.1	>DL	>DL	>DL	>DL	0.2	0.1	>DL	0.1	>DL	0.1
MnO	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
MgO	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
CaO	4.5	4.6	4.4	3.2	4.4	0.1	0.1	0.1	>DL	0.2	0.4	0.3	0.2	0.3	0.2
Na ₂ O	10.0	9.1	9.0	9.6	9.0	10.5	11.2	11.1	11.8	11.4	10	11.3	11.1	11.1	11.6
K ₂ O	>DL	>DL	>DL	0.4	>DL	>DL	0.1	0.1	>DL	>DL	>DL	0.2	>DL	>DL	
Total	100.9	101.0	100.7	101.0	100.8	100.4	100.3	99.3	100.1	100.8	100.36	100.5	100.9	100.93	101.09
Si	11.4	11.4	11.6	11.7	11.5	11.7	11.6	11.7	11.7	10.6	11.9	11.8	11.8	11.8	11.8
Al	4.4	4.5	4.3	4.2	4.4	4.5	4.5	4.4	4.4	4.2	4.3	4.2	4.3	4.3	4.3
Fe ³⁺	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Fe ²⁺	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Ti	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Mn	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Mg	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Ba	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Ca	0.9	0.9	0.8	0.8	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	0.1	>DL	0.1	>DL
Na	3.4	3.1	3.1	3.3	3.0	3.5	3.9	3.8	4.0	3.5	3.4	3.8	3.7	3.7	3.9
K	>DL	>DL	>DL	0.1	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	>DL	>DL	
Cation	20.1	19.9	19.8	19.9	19.8	19.8	20.0	20.0	20.1	21.1	19.6	19.9	19.9	19.8	20.0
Ab	79.9	78.1	78.8	82.5	78.6	99.5	99.5	99.4	99.6	98.9	97.6	98.2	98.3	98.4	98.7
An	19.9	21.7	21.1	15.4	21.2	0.3	0.2	0.3	0.1	0.9	2.2	1.6	0.8	1.3	1.1
Or	0.2	0.2	0.1	2.1	0.2	0.2	0.2	0.3	0.2	0.3	0.2	0.9	0.2	0.2	

محاسبه فرمول ساختاری فنوکریستهای فلدسپار بر پایه 8 اکسیژن از (Droop, 1987). اکسیدها بر حسب درصد می‌باشند.

جدول ۳. (الف) نتایج آنالیز ریزپردازش فنوکریستهای آمفیبول نمونه‌های آمفیبول‌شیست و متادیوریت

Mineral	Amphibole															
	104				111				111z							
Sample No	19	20	21	22	23	36	37	38	1	2	3	4	5	6	7	8
SiO ₂	49.3	49.8	49.1	50.1	46.4	41.7	40.7	40.0	43.6	50.2	49.5	44.2	46.4	51.2	50.1	48.5
TiO ₂	0.2	0.1	0.2	0.1	0.3	0.5	0.5	0.5	0.4	0.2	0.2	0.2	0.2	0.1	0.2	0.1
Al ₂ O ₃	4.9	4.5	5.0	4.5	10.3	16.4	17.0	16.1	9.4	5.6	6.6	9.1	6.2	3.7	4.5	6.6
FeO	15.5	15.1	15.2	15.3	16.3	17.2	17.3	17.4	15.2	10.9	11.9	11.4	10.4	12.5	13.3	13.4
MnO	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.4	0.4	0.5
MgO	13.8	13.8	13.6	14.2	10.7	7.1	7.2	8.1	13.7	16.3	15.4	17.2	19.3	16.2	15.2	14.8
CaO	11.5	11.7	11.6	11.6	11.4	11.2	11.1	11.2	10.8	11.2	11.0	9.1	10.2	9.9	10.3	7.7
Na ₂ O	0.8	0.8	0.8	0.4	1.2	1.9	2.0	1.9	2.2	1.8	1.8	1.9	1.8	1.6	1.7	3.1
K ₂ O	0.2	0.2	0.2	0.1	0.3	0.3	0.4	0.4	0.3	0.2	0.2	0.2	0.3	0.1	0.1	0.2
F	0.1	0.2	>DL	0.1	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	>DL	0.9	>DL	>DL	>DL	
Cr ₂ O ₃	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Total	99.2	98.8	98.4	99.5	98.6	98.8	98.6	98.3	98.9	99.2	99.4	99.0	99.0	98.8	98.6	98.1
Si	7.4	7.5	7.5	7.5	7.0	6.4	6.4	6.3	6.7	7.4	6.8	7.0	7.6	7.6	7.4	
Al ^{iv}	0.6	0.5	0.5	0.5	1.0	1.6	1.6	1.7	1.3	0.6	0.6	1.2	1.0	0.4	0.4	0.6
Al ^{vi}	0.3	0.3	0.3	0.2	0.7	1.2	1.3	1.1	0.3	0.3	0.4	0.3	0.2	0.3	0.4	
Ti	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	0.1	0.1	0.1	>DL							
Cr	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Fe ³⁺	0.6	0.4	0.4	0.7	0.4	0.1	0.2	0.4	1.0	0.4	0.5	1.3	1.2	0.8	0.6	1.1
Fe ²⁺	1.2	1.4	1.3	1.1	1.6	2.0	1.9	1.7	0.7	0.9	0.9	>DL	>DL	0.7	0.9	0.4
Mn	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	
Mg	2.9	2.9	2.9	2.3	1.6	1.6	1.7	2.9	3.3	3.2	3.5	3.9	3.3	3.1	3.0	
Ca	1.7	1.8	1.8	1.7	1.8	1.8	1.7	1.7	1.6	1.7	1.6	1.3	1.5	1.4	1.5	1.1
Na	0.2	0.2	0.2	0.1	0.3	0.6	0.6	0.5	0.6	0.5	0.5	0.5	0.4	0.5	0.4	0.8
K	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	0.1	0.1	0.1	>DL							
Mg/(Mg+Fe2)	0.7	0.7	0.7	0.7	0.6	0.4	0.4	0.5	0.8	0.8	0.8	1.0	1.0	0.8	0.8	0.9
Fe3/(Fe3+Alvi)	0.7	0.6	0.6	0.7	0.3	0.1	0.1	0.3	0.8	0.5	0.5	0.8	1.0	0.8	0.7	0.7

محاسبه فرمول ساختاری فنوکریستهای آمفیبول بر پایه 23 اکسیژن از (Leake , 1997; Rock and Leake , 1984; Mogessie et al, 1990). اکسیدها بر حسب درصد هستند.

جدول ۳. ب) نتایج آنالیز ریزپرداز فنوکریستهای آمفیبول نمونه‌های متادیوریت

Mineral Sample No	Amphibole												
	111z												
SiO ₂	52.4	51.0	50.3	49.6	52.1	49.4	42.9	53.5	52.1	53.6	51.8	52.6	49.0
TiO ₂	>DL	0.1	0.1	0.1	0.1	0.2	0.4	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.2
Al ₂ O ₃	2.8	3.8	3.3	3.0	2.6	6.5	12.0	2.3	3.5	2.3	3.9	2.3	6.3
FeO	8.3	9.3	9.3	9.0	8.3	10.5	13.2	10.0	11.7	7.5	10.6	9.4	10.6
MnO	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	0.4	0.3	0.3	0.3	0.3
MgO	19.1	17.9	19.4	20.3	19.1	16.4	13.1	17.6	16.3	19.9	16.9	18.7	15.9
CaO	12.2	12.0	12.1	11.9	12.3	11.7	11.5	12.2	11.4	12.7	12.1	12.4	11.5
Na ₂ O	1.0	1.0	0.8	1.2	0.7	1.6	2.6	0.7	1.2	0.6	1.1	0.6	1.5
K ₂ O	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.2	0.3	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.3
F	0.1	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.2	>DL	>DL	0.1	>DL	>DL	>DL
Cr ₂ O ₃	0.3	0.3	0.2	0.3	0.4	0.1	0.2	0.4	0.4	0.1	0.5	>DL	0.1
Total	98.9	98.3	98.9	98.9	98.5	99.5	99.1	99.4	99.6	99.5	98.8	99.0	99.1
Si	7.7	7.6	7.5	7.4	7.7	7.3	6.5	7.8	7.6	7.8	7.5	7.7	7.3
Al iv	0.3	0.4	0.5	0.5	0.3	0.7	1.5	0.2	0.4	0.2	0.5	0.3	0.7
Al vi	0.1	0.2	>DL	>DL	0.1	0.3	0.5	0.2	0.2	0.1	0.1	0.1	0.4
Ti	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL
Cr	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	>DL	>DL
Fe ³⁺	0.3	0.3	0.8	1.0	0.4	0.4	0.5	0.2	0.4	0.3	0.3	0.4	0.4
Fe ²⁺	0.6	0.7	0.3	>DL	0.5	0.8	1.1	0.9	1.0	0.5	0.9	0.7	0.9
Mn	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL
Mg	3.9	3.7	3.9	4.1	3.9	3.4	2.8	3.6	3.4	4.0	3.5	3.8	3.3
Ca	1.8	1.8	1.7	1.7	1.8	1.7	1.8	1.8	1.7	1.8	1.8	1.8	1.7
Na	0.3	0.3	0.2	0.3	0.2	0.4	0.7	0.2	0.3	0.1	0.3	0.2	0.4
K	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.1
Mg/(Mg+Fe2)	0.9	0.8	0.9	1.0	0.9	0.8	0.7	0.8	0.8	0.9	0.8	0.8	0.8
Fe3/(Fe3+Alvi)	0.7	0.6	1.0	1.0	0.8	0.6	0.5	0.6	0.7	0.7	0.7	0.8	0.5

محاسبه فرمول ساختاری فنوکریستهای آمفیبول بر پایه 23 اکسیژن از (Leake, 1987؛ Rock and Leake, 1984؛ Mogessie et al, 1990) اکسیدها بر حسب درصد می‌باشند.

جدول ۴. نتایج آنالیز ریزپرداز فنوکریستهای گارنت، ایلمینیت و اسفن نمونه‌های آمفیبول شیست و گارنت‌شیست‌ها.

Mineral Sample. No	Garnet						Mineral Sample No	Ilmenite				Sphene		
	121							104				121		
SiO ₂	37.4	37.2	37.8	38.1	37.6	37.7	38.1	SiO ₂	0.02	0	0.02	0.09	30.4	30.1
TiO ₂	0.06	0.02	0.07	0.02	0.06	0.10	0.09	TiO ₂	55.1	55.2	54.0	54.1	37	39.5
Al ₂ O ₃	20.8	20.6	20.7	20.0	20.5	20.6	21.1	FeO	44.3	44.2	44.5	44.1	1.13	0.71
FeO	30.2	30.3	30.7	31.2	31.1	30.0	31.0	Al ₂ O ₃	0.02	0.13	0.7	1.26	1.44	1.04
MnO	7.24	7.86	3.38	1.19	3.37	3.25	1.14	Na ₂ O	0.04	0.01	0.04	0.02	0.05	0.03
MgO	1.99	2.06	1.76	2.04	2.32	2.01	1.96	K ₂ O	0.01	>DL	>DL	>DL	0.02	0.01
CaO	2.51	1.69	6.08	7.59	4.29	5.87	7.58	MgO	0	0.23	0.25	0.17	>DL	>DL
Na ₂ O	>DL	0.04	0.03	>DL	>DL	0.12	0.02	CaO	0.06	0.01	0.02	0.03	28.2	28.9
K ₂ O	0.01	>DL	>DL	>DL	0.01	>DL	>DL	MnO	1.15	1.11	1.15	1.16	0.07	0.06
F	0.04	>DL	0.09	0.34	1.47	>DL	0.02	V ₂ O ₃	0.05	0.22	0.15	0.14	>DL	>DL
Cr ₂ O ₃	0.01	0.02	>DL	>DL	0.02	0.01	>DL	Cr ₂ O ₃	>DL	>DL	>DL	0.01	0.06	0.01
Total	100.1	99.9	100.5	100.2	99.4	99.6	100.9	F	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL
Si	3.02	3.02	3.02	3.04	3.04	3.03	3.02	P ₂ O ₅	0.01	0.03	0.01	0.02	0.27	0.06
Al iv	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	Total	100.6	101.0	100.86	101.0	98.7	100.4
Al vi	1.98	1.98	1.95	1.89	1.95	1.95	1.97	Si	>DL	>DL	>DL	>DL		
Ti	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	0.01	0.01	Ti	2.08	2.08	2.01	2.02		
Cr	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	>DL	Al	>DL	0.01	0.04	0.07		
Fe ³⁺	>DL	>DL	0.02	0.06	>DL	0.01	0.01	Fe ³⁺	>DL	>DL	>DL	>DL		
Fe ²⁺	2.04	2.06	2.03	2.02	2.10	2.01	2.04	Fe ²⁺	1.86	1.85	1.84	1.83		
Mn	0.50	0.54	0.23	0.08	0.23	0.22	0.08	Mn	0.05	0.05	0.05	0.05		
Mg	0.24	0.25	0.21	0.24	0.28	0.24	0.23	Mg	0.00	0.02	0.02	0.01		
Ca	0.22	0.15	0.52	0.65	0.37	0.51	0.64	Ca	0.00	0.00	0.04	0.00		
Almandine	67.9	68.5	67.54	66.6	70.0	67.0	67.94	TOTAL	4	4	4	4		
Andradite	0.07	0.11	0.98	2.99	0.13	0.36	0.59							
Grossular	7.22	4.76	16.64	19.2	12.4	16.8	21.10							
Pyrope	8.07	8.38	7.10	8.33	9.51	8.19	7.80							
Spessartine	16.7	18.1	7.74	2.76	7.85	7.53	2.58							
Uvarovite	0.03	0.06	>DL	>DL	0.07	0.03	>DL							
cations	99.0	99.0	98.7	97.4	98.1	98.2	98.9							

فرمول ساختاری فنوکریستهای گارنت بر پایه ۱۲ اکسیژن ساختاری (Droop, 1987) و فرمول ساختاری ایلمینیت نیز بر پایه ۶ اکسیژن محاسبه شده است. اکسیدها بر حسب درصد هستند.

حلب - میانج در محدوده دمایی ۵۸۸ تا ۶۰۱ درجه سانتی گراد
قرار می گیرد (جدول ۶ و شکل ۶. الف).

ژئوبارومتری آمفیبیول

ترکیب شیمیایی آمفیبیول تحت تأثیر عواملی مانند فشار، حرارت، فوگاسیته اکسیژن و میزان آب تغییر می کند (Bucher and Frey, 1994). وجود یک رابطه خطی بین میزان آلومینیم و تیتانیم آمفیبیول و عمق و دمای تبلور توسط مطالعات آزمایشگاهی محققان مختلف به اثبات رسیده است. بر اساس این رابطه، دما- فشارسنگی آمفیبیول ها به منظور تخمین شرایط تشکیل آن انجام می شود (Hammarstrom and Zen, 1986; Hollister et al., 1987؛ Johnson and Rutherford, 1989؛ Schmidt, 1992؛ Anderson and Smith, 1995). بر اساس این نتایج، مراکزیم فشار آمفیبیول های منطقه حلب - میانج با روش (Anderson and Smith, 1995) در محدوده دمایی ۶۰۰ تا ۷۰۰ درجه سانتی گراد برابر با ۷/۱۶ و کمترین آن ۳/۶۳ کیلوبار است (جدول های ۷ و ۸).

جدول ۶. دماسنگی بیوتیت های دگرگونی مقطع حلب - میانج با کالیبراسیون (Henry and Guidotti, 2005)

Henry et al (2005)	X _{Mg} _(0.275 - 1.000)	T _i _(0.04 - 0.60)	T (°C) _(480 - 800)
Bt ₁₋₁₃	0.479	0.215	601
Bt ₁₋₁₄	0.472	0.207	593
Bt ₁₋₁₅	0.487	0.201	590
Bt ₁₋₁₆	0.498	0.205	596
Bt ₁₋₁₇	0.476	0.201	588
Bt ₁₋₁₈	0.480	0.203	591
Bt ₂₋₂₆	0.546	0.193	598
Bt ₂₋₂₇	0.527	0.197	597

جدول ۷. نتایج فشارسنگی آمفیبیول های مقطع حلب - میانج با استفاده از آلومینیوم کل بر اساس روش (Anderson and Smith, 1995)

Sample No	Al _{tot}	T ² 1	P ³	T2	P	T3	P
104 23	1.738	600	5.72	650	5.49	700	4.95
111 4	1.450	600	4.22	650	4.08	700	3.63
111z 12	2.012	600	7.16	650	6.84	700	6.21
1:P(±6.0 kbar) = 4.76Al - 3.01 - {[T°C] - 675}/85} × {0.530Al + >DL5294[T °C] - 675}}							
2:T= °C							
3:P= Kbar							

ترموبارومتری

ترموتری گارنت - بیوتیت

در بسیاری از نواحی دگرگونی، کانی های شاخص موجود در متاپلیت ها، توزیع فضایی منظمی مرتبط با شدت دگرگونی را نشان می دهند (Bucher and Frey, 1994). ترمومتری گارنت - بیوتیت یکی از رایج ترین دماسنگ های تبادلی است و طیف وسیعی از درجات دگرگونی را پوشش می دهد؛ به طور ویژه ترمومتر گارنت - بیوتیت در رخساره های دگرگونی شیست سبز و آمفیبیولیت کاربرد نسبتاً خوبی دارد. کالیبراسیون هایی که برای دماسنگی تشکیل این کانی ها استفاده شده است، همگی توسط مشاهده های صحرابی و یا آزمایشگاهی کالیبره شده اند. ترمومتری زوج گارنت - بیوتیت در گارنت شیست های مقطع حلب - میانج با استفاده از کالیبراسیون های مختلف در محدوده دمایی ۴۳۵/۵۲ تا ۵۵۲/۳۹ درجه سانتی گراد قرار می گیرد (جدول ۵).

جدول ۵. ترمومتری گارنت - بیوتیت های مقطع حلب - میانج با کالیبراسیون های مختلف

Thermometer	Temperature (°C)
Thompson, 1976	474.65 - 520.17
Ferry/Spear, 1978	432.02 - 483.72
Perchuk and Laverne, 1983	495.99 - 528.43
Dasgupta et al, 1991	438.90 - 506.34
Bhattacharya et al, 1992-GS	466.60 - 547.90
Bhattacharya et al, 1992-HW	477.83 - 552.39

ژئوترمومتری بیوتیت

کانی بیوتیت از میزان های مهم Ti محسوب می شود. میزان Ti موجود در بیوتیت وابسته به تغییرات دما، فشار، شیمی بلور بیوتیت و مجموعه کانی های همزیست است (Henry and Guidotti, 2002). دما بیشترین تاثیر را بر میزان Ti در بیوتیت دارد و با افزایش این پارامتر، میزان Ti افزایش می یابد؛ ولی با افزایش فشار غلظت Ti به طور قابل توجهی کاهش می یابد (Henry and Guidotti, 2005). دمای حاصل از روش ژئوترمومتر Ti در تک کانی بیوتیت با استفاده از فرمول زیر قابل تخمین است:

$$T = \{[\ln(Ti) - a - c(X_{Mg})^3]/b\}^{0.333}$$

نتایج ژئوترمومتری بیوتیت برای بیوتیت گارنت شیست های

نتایج این کالیبراسیون‌ها نیز مشابه روش (Anderson and Smith, 1995) و با تأیید آن در محدوده ۲/۷ تا ۶/۶ کیلوبار قرار دارد (جدول ۸).

ترموبارومتری آمفیبول

ترموبارومتری نیمه کمی که با استفاده از مقادیر آلومینیم و تیتانیم موجود در ترکیب آمفیبول صورت گرفته (Ernst and Liu, 1998) و نتایج این روش در آمفیبول‌های مقطع حلب - میانج، محدوده دما بی ۴۲۰ تا ۵۵۰ درجه سانتی‌گراد و فشار ۳ تا ۱۵ کیلوبار را نشان می‌دهد (شکل ۶. ب).

جدول ۸. نتایج فشارسنجی آمفیبول‌های مقطع حلب - میانج با استفاده از آلومینیوم کل و براساس روش‌های مختلف

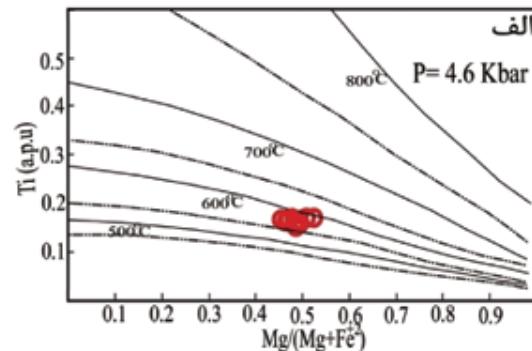
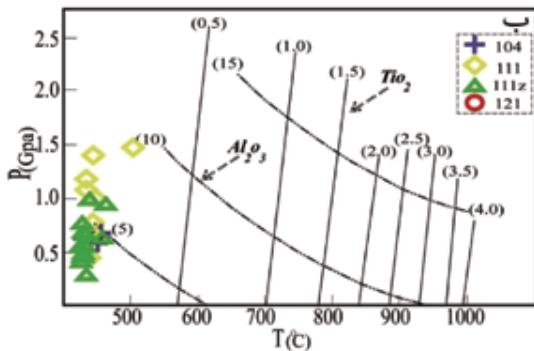
Sample no.	104	111	111z
Al _{tot}	1.738	1.450	2.011
Barometers	Pressures (kbar)		
Hammarstrom and Zen., 1986 ¹	4.8	3.4	6.2
Hollister et al., 1987 ²	5.0	3.4	6.6
Johnson and Rutherford., 1989 ³	3.9	2.7	5.1
Schmidt., 1992 ⁴	5.3	3.9	6.6
average	4.75	3.35	6.12

1. $P(\pm 3\text{kbar}) = 3.92 + 5.03 \text{ Al}_{\text{total}}$

2. $P(\pm 1\text{kbar}) = 4.76 + 5.64 \text{ Al}_{\text{total}}$

3. $P(0.5 \text{kbar}) = 3.46 + 4.23 \text{ Al}_{\text{total}}$

4. $P(\pm 0.6\text{kbar}) = 3.01 + 4.76 \text{ Al}_{\text{total}}$

شکل ۶. (الف) محدوده‌ی دمایی بیوتیت‌های منطقه حلب - میانج در فشار ثابت (Henry and Guidotti, 2005، 4/6 Kbar) و (ernst and Liu, 1998) در آمفیبول‌های مقطع حلب - میانج (ب) نمودار دما - فشار و ایزوپلیت‌های اکسیدهای اصلی TiO_2 و Al_2O_3 در آمفیبول‌های بیوتیت

فشار را با دو روش جداگانه (Anderson and Smith, 1995) محاسبه و بر طبق دو دسته داده‌های فشاری، دما محاسبه شده است (جدول ۹). محدوده دمایی نمونه‌های مختلف با توجه به فشارهای تخمین‌زده شده، متفاوت و از ۴۲۷ تا ۵۵۶ درجه سانتی‌گراد است.

نتایج زئوترموبارومترهای مختلف در سنگ‌های دگرگونی حلب - میانج، برای تعیین رخساره و درجه دگرگونی این منطقه در نمودار تقسیم‌بندی سنگ‌های دگرگونی (شکل ۷. الف) و نمودار تقسیم‌بندی زون‌های دگرگونی (شکل ۷. ب) پلات شد. با توجه به نتایج متاپلیت‌های (گارنت شیست‌ها) مقطع حلب میانج، درجه دگرگونی آن‌ها ضعیف تا متوسط است و در رخساره شیست‌سیز زیرین تا آمفیبولیت دگرگون شده‌اند، جزو سری بارووین است و در زون‌های دگرگونی بیوتیت

ترموبارومتری آمفیبول - پلاژیوکلاز

روش ترمومتری هورنبلند - پلاژیوکلاز با دو روش متفاوت انجام شده است. ابتدا سه واکنش جداگانه که واکنش ادنیت - ترمولیت برای سنگ‌هایی که حاوی کوارتز با پلاژیوکلاز دارای محتوای آنورتیت کمتر از ۹/۲٪ هستند، قابل استفاده است. شرط دیگر میزان سیلیسیم در بلور آمفیبول کمتر یا مساوی ۷/۸ در واحد فرمول (apfu) باشد. (Blundy and Holland, 1990) این ترمومتر برای دماهای بین ۱۱۰۰ - ۵۰۰°C قابل استفاده است. در سال ۱۹۹۴ روش ترمومتری آمفیبول - پلاژیوکلاز بازیینی شد (Holland and Blundy, 1994). از آنجاکه محاسبه دما در این روش ترمومتری تابعی از فشار است، لازم است تا فشار نیز محاسبه شود. به همین منظور، ابتدا ۶ جفت آمفیبول و پلاژیوکلاز همزیست انتخاب شده و

شده‌اند، با این تفاوت که عمق و فشار دگرگونی در این دسته سنگ‌ها بیشتر از متاپلیت‌ها (گارنت‌شیست‌ها) است (شکل ۷. الف).

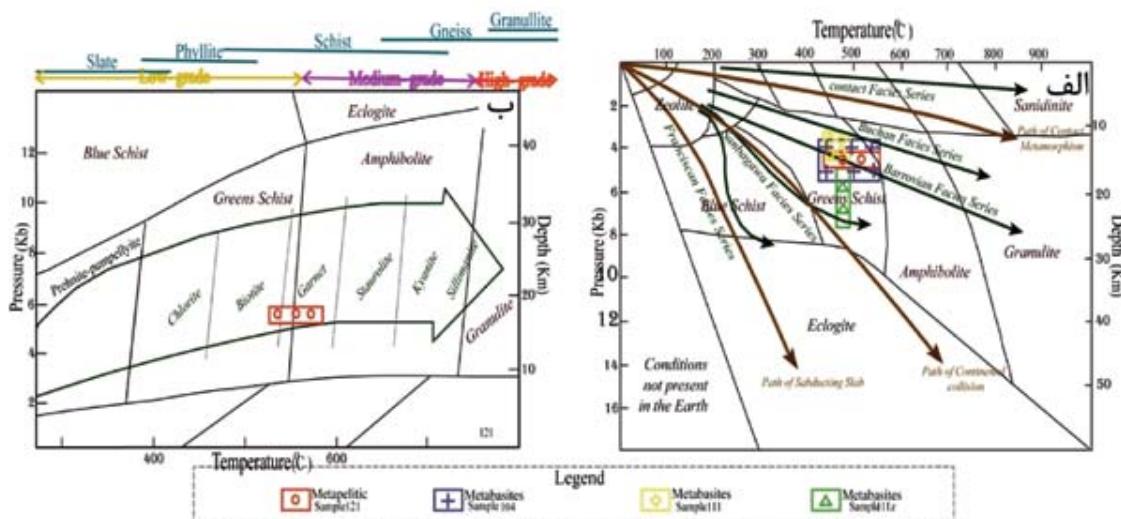
و گارنت قرار دارد (شکل ۷.ب). متابازیت‌ها (آمفیبول شیست‌ها و متادیوریت‌ها) نیز مشابه متاپلیت‌ها می‌باشند و در رخساره آمفیبولیت زیرین (اپیدوت - آمفیبولیت) دگرگون

جدول ۹. نتایج دما - فشارسنجه آمفیبول‌های مقطع حلب - میانج

روش (اشمیت، ۱۹۹۲ و هلن و بلاندی، ۱۹۹۴).			روش (اندرسون و اشمیت، ۱۹۹۵ و هلن و بلاندی، ۱۹۹۴).		
Sample No					
	104	111	104	111	111z
P1	5.30	4.47	5.71	3.80	6.78
T2	552.2	432.3	556.5	427.8	487.1

1: $T = ^\circ C$

2: $P = Kbar$

شکل ۷. الف) نمودار دما - فشار و مناطق پایداری نمونه‌های مورد بررسی از لحاظ رخساره‌های دگرگونی، سری رخساره‌ها و جایگاه‌های تکتونیکی (Yardly, 1989)، ب) محدوده دما - فشار و رخساره‌ها، زون‌های دگرگونی و ساختهای احتمالی نمونه‌های متاپلیتی مقطع حلب - میانج با استفاده از نتایج ترمومبارومتری (Miyashiro, 1973; Miyashiro, 1989).

بیوتیت با کالیبراسیون‌های متفاوت دمایی، گارنت‌شیست‌ها

۴۳۵-۶۰۱ درجه سانتی‌گراد تعیین شده است. آمفیبول‌شیست‌ها شامل کانی‌های آمفیبول با ترکیب شیمیایی اکتینولیت - مگنزو هورنبلند، فلدسپار با ترکیب الیگوکلاز و کوارتز هستند. ترمومتری آمفیبول در محدوده دمایی ۵۵۰ - ۴۲۰ درجه سانتی‌گراد بر مبنای آلومینیوم و تیتانیوم موجود در آمفیبول‌شیست‌ها تعیین شده و فشار دگرگونی با ژئوبارومتری آمفیبول‌ها با کالیبراسیون‌های مختلف حدود چهار کیلوبار تعیین شده است. متادیوریت‌ها و متادیوریت‌های تیره‌رنگ شامل کانی‌های

نتیجه‌گیری

مقطع دگرگونی حلب - میانج بخشی از دگرگونی‌های تکاب است و در شمال غرب ایران بروزد دارد. این مجموعه شامل انواع سنگ‌های دگرگونی است. گارنت‌شیست‌ها حاصل از دگرگونی سنگ‌های پلیتی و آمفیبول‌شیست‌ها و متادیوریت‌ها حاصل از دگرگونی سنگ‌های بازیک در این مجموعه هستند.

گارنت‌شیست‌ها شامل کانی‌های گارنت با ترکیب شیمیایی آلماندن ($Grt_{Alm} = 66/6-0.7$)، مسکویت، بیوتیت، کوارتز و کانی‌های فلزی هستند. بر مبنای ترمومتری گارنت -

The effects of temperature and $f(O_2)$ on the Al-in hornblende barometer. American Mineralogist, 80, 549-559.

- Berberian, M. and King, G.C.P., 1981. Towards a paleogeography and tectonic evolution of Iran. Canadian Journal of Earth Sciences, 18, 210-265.

- Bhattacharya, A., Mohanty L., Maji A., Sen S.K., and Raith M., 1992. Non-ideal mixing in the phlogopite annite binary: constraints from experimental data on Mg-Fe partitioning and a reformulation of the biotite-garnet geothermometer. Contributions to Mineralogy and Petrology, 111, 87-93.

- Blundy, J.D., and Holland, T.J.B., 1990. A comment on calcic amphibole equilibria and a new amphibole - plagioclase geothermometer. Contributions to Mineralogy and Petrology, 111, 273-278.

- Bucher, K. and Frey, M., 1994. Petrogenesis of Metamorphic Rocks, Springer-Verlag, Berlin, 318.

- Dasgupta S., and Sengupta P., and Guha D., and Fukuoka M., 1991. A refined garnet-biotite Fe-Mg exchange geothermometer and its application in amphibolites and granulites. Contributions to Mineralogy and Petrology, 109, 130-137.

- Deer, W. A., Howie R. A. and Zussman, J., 1992. An introduction to the rock forming minerals. 2nd edn. Longman, Harlow Essex, 696.

- Droop, G. R. T., 1987. A general equation for estimating Fe^{3+} concentrations in ferromagnesian silicates and oxides from microprobe analyses, using stoichiometric criteria. Mineralogical Magazine, 51(431), 431-435.

- Ernst, W.G., and Liu, J., 1998. Experimental phase-equilibrium study of Al-and Ti-contents of calcic amphibole in MORB-A semi-quant-

آمفیبول با ترکیب شیمیایی اکتینولیت- مگنزوهورنبلند، فلدسپار با ترکیب شیمیایی آلبیت، کوارتز و کانی‌های فرعی اسفن و ایلمنیت هستند. متادیوریت‌های تیره‌رنگ از لحاظ رنگ، شکل، فراوانی کانی‌های آمفیبول و ترکیب شیمی مقادیر سدیم، کلسیم، آهن و منیزیم با هم تفاوت دارند، بهدلیل تفاوت شیمی کانی‌های آمفیبول‌ها متادیوریت‌ها و متادیوریت‌های تیره زئوبارومتری این دو گروه با هم متفاوت می‌باشند، متادیوریت‌های تیره فشار حدود شش کیلوبار و متادیوریت‌ها فشار حدود $3/5$ کیلوبار را نشان می‌دهند. ترمومتری آمفیبول متادیوریت‌ها بر مبنای آلومینیوم و تیتانیوم موجود در آن‌ها در محدوده دمایی $420-550$ درجه سانتی‌گراد تعیین شده است.

بر اساس ترموبارومتری‌های حاصل از متاپلیت‌ها و متابازیک‌های مقطع حلب - میانج، درجه دگرگونی آن‌ها ضعیف تا متوسط است و در رخساره شیست‌سیز زیرین تا آمفیبولیت دگرگون شده‌اند، جزو سری بارووین می‌باشند و در زون‌های دگرگونی بیوتیت و گارنت قرار دارند. شبیه زمین‌گرمایی در سنگ‌های متاپلیتی $29^{\circ}\text{C}/\text{km}$ ، آمفیبولیت‌ها $31^{\circ}\text{C}/\text{km}$ ، متادیوریت‌ها $31^{\circ}\text{C}/\text{km}$ تخمین زده شده است.

منابع

- باباخانی، ع. و قلمقاش، ج. ۱۳۷۱. نقشه زمین‌شناسی $1/100000$ تخت سلیمان. سازمان زمین‌شناسی ایران.
- باباخانی، ع. و فنودی، م. ۱۳۷۷. نقشه زمین‌شناسی $1/100000$ تکاب. سازمان زمین‌شناسی ایران.
- معین وزیری، ح. ۱۳۷۷. پترولوزی سنگ‌های دگرگونی. انتشارات دانشگاه تربیت معلم، ۴۴۰.
- هوشمندزاده، ع. و نبوی، م. و حمدی، ب. ۱۳۶۸. سنگ‌های پرکامبرین و کامبرین در ایران. انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۱۲۸.
- Alavi, M., 2004. Regional stratigraphy of the Zagros Fold-Thrust belt of Iran and its pre-foreland evolution. American Journal Science, 304, 1-20.
- Anderson, J.L., and Smith, D.R., 1995.

- titative thermobarometer. *American Mineralogist*, 83, 952-969.
- Ferry, J. M. and Spear, F. S., 1978. Experimental calibration of the partitioning of Fe and Mg between biotite and garnet. *Contributions to Mineralogy and Petrology*, 2, 113-117.
  - Gilg, H.A., Boni, M., Balassone, G., Allen, C.R., Banks, D., and Moore, F., 2006. Marble-hosted sulfide ores in the Angouran Zn-(Pb-Ag) deposit, NW Iran: interaction of sedimentary brines with a metamorphic core complex. *Mineral Deposita*, 41, 1-16.
  - Hajialioghli, R. and Moazzen, M., 2013. Precambrian crustal basement rocks in Iran new evidence from the Takht-e-Soleyman Metamorphic Complex from NE Takab. *Geosciences*, 22(88), 197-204.
  - Hajialioghli, R., Moazzen, M., Jahan-giri, A., Droop, G.T.R., Bousquet, R., and Oberhansli, R., 2007a. Petrogenesis of meta-peridotites in the Takab area, NW Iran. *Journal of Goldschmidt Conference Abs.*, Cologne, Germany, A, 370.
  - Hajialioghli, R., Moazzen, M., Droop, G.T.R., Oberhansli, R., Bousquet, R., Jahan-giri, A., and Ziemann, M., 2007b. Serpentine polymorphs and P-T evolution of meta-peridotites and serpentinites in the Takab area, NW Iran. *Mineralogical Magazine*, 71(2), 203-222.
  - Hammarstrom, J. M., and Zen, E., 1986. Aluminum in hornblende: An empirical ipeous geobarometer. *American Mineralogist*, 71, 1297-1313.
  - Hawthorne, F. C., 1981. Crystal chemistry of the amphiboles. In: Veblen, D. R. (Ed.) *Amphiboles and other hydrous pyroboles-mineralogy*. Mineralogical Society of America, 9A, 1-102.
  - Helz, R. T., 1982. Phase relations and compositions of amphiboles produced in studied of the melting behavior of rocks. In *Amphiboles*, edited by Ribbe, H., *Reviews in Mineralogy and Geochemistry*, 9B, 279-353.
  - Henry, D. J., and Guidotti, C. V., 2002. Titanium in biotite from metapelitic rocks: temperature effects, crystal-chemical controls and petrologic applications. *American Mineralogist*, 87, 375-382.
  - Henry, D. J., and Guidotti, C. V., and Thomson, J. A., 2005. The Ti-saturation surface for low-to-medium pressure metapelitic biotites: implications for geothermometry and Ti-substitution mechanisms. *American Mineralogist*, 90, 316-328.
  - Holland, T., and Blundy, J., 1994. Non-ideal interactions in calcic amphiboles and their bearing on amphibole-plagioclase thermometry. *Contributions to Mineralogy and Petrology*, 116(4), 433-447.
  - Hollister, L. S., Grissom, G. E., Peters, E. K., Stowell, H. H. and Sisson, V. R., 1987. Confirmation of the empirical correlation of Al in hornblende with pressure of solidification of calc-alkaline plutons. *American Mineralogist*, 72, 231-239.
  - Jamshidi Badr, M., Masoudi, F., Collins, A. S., and Cox, G., 2010. Dating of Precambrian Metasedimentary Rocks and Timing of their Metamorphism in the Soursat Metamorphic Complex (NW IRAN): Using LA-ICP-MS, U-Pb Dating of Zircon and Monazite. *Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran*, 21(4), 311-319.
  - Johnson, M. C., and Rutherford, M. J., 1989. Experimental calibration of the aluminum-in-hornblende geobarometer with application to Long Valley caldera (California) volcanic rocks. *Geology*, 17, 837-841.
  - Kretz, R., 1983. Symbols for rock-forming minerals. *American Mineralogist*, 68, 277-279.

- Leake, B. E., Woolly, A. R., Arps, E. S., Gilbert, M. C., Grice, J. D., Hawthorne, F. C., Katio, A., Kisch, H. J., Krivovichev, V. G., Linthout, K., Laird, J., Mandarino, J. A., Maresch, W. V., Nickel, E. H., Rock, N. M. S., Schuhmacher, J. C., Smith, D. C., Stephenson, N. C.N., Ungaretti, L., Whittaker, E. J. W., and Youchzi, G., 1997. Nomenclature of Amphiboles: Report of the sub-committee on amphiboles of the international mineralogical association, commission on new minerals and mineral names. *The Canadian Mineralogist*, 35, 219-246.
- Miyashiro, A., 1973. Metamorphic and Metamorphic Belts. Allen and Unwin, 492.
- Mogessie, A., Tessadri, R., and Veltman, C.B., 1990. EMP. AMPH-A hypercard program to determine the name of an amphibole from electron microprobe analysis according to the International Mineralogical Association Scheme. *Computer and Geosciences*, 3, 309-330.
- Monier, G., and Robert, J. L., 1986. Evolution of the miscibility gap between muscovite and biotite solid solutions with increasing lithium content: an experimental study in the system $K_2O-Li_2O-MgO-FeO-Al_2O_3-SiO_2-H_2O$ -HF at 600 °C, 2 kbar PH_2O : comparison with natural lithium micas. *Mineralogical Magazine*, 50(358), 641-651.
- Ramezani, J., and Tucker, R. D., 2003. The Saghand Region, Central Iran: U-Pb geochronology, petrogenesis and implications for Gondwana tectonics. *American Journal of Science*, 303, 622-665.
- Rieder, M., Cavazzini, G., D'Yakonov, Y., Frank-Kamenetskii, V., Gottardi, G., Guggenheim, S., Koval, P., Muller, G., Neiva, A., Radoslovich, E., Robert, J.L., Sassi, F.P., Takeda, H., Weiss, Z., and Wones, D., 1998. Nomenclature of the Micas. *Journal of the Canadian Mineralogist*, 36, 905-912.
- Robinson, P., Spear, F. S., Schumacher, J. C., Laird, J., Klein, C., Evans, B. W., and Doolan, B. L., 1982. Phase relations of metamorphic amphiboles: natural occurrence and theory. In *Amphiboles and other Hydrous Pyropeles*. *Journal of Mineralogy*, 9B, 1-3.
- Saki, A. 2010. Proto-Tethyan remnants in northwest Iran: Geochemistry of the gneisses and metapelitic rocks. *Gondwana Research*, 14, 704-714.
- Schmidt, M. W., 1992. Amphibole composition in tonalite as a function of pressure: an experimental calibration of the Al-in-hornblende barometer. *Contributions to Mineralogy and Petrology*, 110, 304-310.
- Sheikholeslami, M. R., Pique, A., Mobayen, M., Sabzehei, M., Bellon, H., and Hashem Emami, M., 2008. Tectono-metamorphic evolution of the Neyriz metamorphic complex, Quri-Kor-e-Sefid area (Sanandaj-Sirjan Zone, SW Iran). *Journal of Asian Earth Sciences*, 31, 504-521.
- Sial, A.N., Ferreira, V.P., Fallick, A.E., Jeronimo, M., and Cruz, M., 1998. Amphibol-rich clots in calc alkali granitoids in the Borborema province northeastern Brazil. *Journal of South American Earth Sciences*, 5, 457-471.
- Spear, F. S., 1981. An experimental study of hornblende stability and compositional variability in amphibolites. *American Journal of Science*, 281, 697-734.
- Stocklin, J., 1968. Structural history and tectonics of Iran; a review. *American Association of Petroleum Geologists Bulletin*, 52(7), 1229-1258.
- Yardley, B.W.D., 1989. An Introduction to Metamorphic Petrology. Longman, 248.